



DKiN-KKN-096-2-36/2019

Warszawa, dnia 24 czerwca 2019 r.

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI	
Przydział	SP
Data ..25.06.2019.....	Zat.
UNK	27.9.2019

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Prezes
Najwyższej Izby Kontroli

Stanowimy Pomie Prezesie,

W nawiązaniu do pisma Najwyższej Izby Kontroli z dnia 7 czerwca 2019 r.¹ przekazującego *Informację o wynikach kontroli wykonania budżetu państwa w 2018 r. w części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz wykonania planów finansowych Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego, Funduszu Wsparcia Policji, Funduszu Wsparcia Straży Granicznej oraz Funduszu Wsparcia Państwowej Straży Pożarnej*, na podstawie art. 64 ust. 2 ustawy z 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli*² uprzejmie przedstawiam stanowisko do ww. dokumentu.

Odnosząc się do wniosku Izby sformułowanego na stronie 9 w pkt 2 ww. *Informacji* dotyczącego pilnej potrzeby wzmocnienia nadzoru Ministerstwa nad podległymi służbami celem zapewnienia przeprowadzania wymaganej oceny zgodności w każdym przypadku zakupu wyrobów o charakterze sprzętu wojskowego i ujętych w grupach wymienionych w katalogu określonym w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o *systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa*³, pomimo tego, że nie został expressis verbis nazwany wnioskiem de lege ferenda, w istocie dotyczy zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 2013 r. w *sprawie przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby bezpieczeństwa państwa oraz wykazu tych wyrobów*⁴. Wskazać należy bowiem, że dopiero zmiana załącznika do ww. rozporządzenia, poprzez uwzględnienie w nim kolejnych grup wyrobów lub też dodanie w już uwzględnionych grupach wyrobów kolejnych asortymentów, może stworzyć podstawę prawną do dokonywania obowiązkowej oceny zgodności dla nowych kategorii wyrobów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 16 kwietnia 2019 r.⁵ Art. 10 ust. 1 cytowanej ustawy wskazuje, że *Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określa,*

¹ znak: KPB.430.004.2019, P19/001.

² Dz. U. z 2019 r. poz. 489.

³ Dz. U. z 2018 r. poz. 114.

⁴ Dz. U. z 2018 r. poz. 266 z późn. zm.

⁵ znak: DKiN-KKN-096-2-30/2019(4).

w drodze rozporządzeń (...), co oznacza, że już na poziomie ustawowym dopuszczono, że różna właściwość obydwu ministrów – Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej - może przesądzić o różnym zakresie regulacji w wydawanych przez nich rozporządzeniach. Katalog grup wyrobów wskazany w art. 6 ust. 2 ww. ustawy stanowi jeden wspólny wykaz stworzony na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa. Jednakże wykładnia celowościowa wskazanego przepisu, w połączeniu z wykładnią logiczno-językową art. 10 ust. 1 ww. ustawy, pozwalają na przyjęcie wniosku, że zakres regulacji ww. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby bezpieczeństwa państwa oraz wykazu tych wyrobów może być różny od zakresu regulacji rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowego wykazu wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz sposobu i trybu przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności państwa⁶.

MSWiA nie podziela argumentacji Najwyższej Izby Kontroli zawartej w *Informacji* NIK dotyczącej ekstensywnej wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa⁷ i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (dalej: dyrektywa obronna).

Wskazać należy, że dyrektywa obronna w art. 1 pkt 6 „sprzęt wojskowy” definiuje jako sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zaadaptowany do potrzeb wojskowych i przeznaczony do użycia jako broń, amunicję lub materiały wojenne.

Motyw 10 preambuły do dyrektywy wskazuje, że: *Dla celów niniejszej dyrektywy, jako sprzęt wojskowy należy rozumieć w szczególności typy produktów figurujące w wykazie broni, amunicji i materiałów wojennych przyjętych decyzją Rady 255/58 z dnia 15 kwietnia 1958 r.⁸, a państwa członkowskie mogą ograniczyć się do tego wykazu wyłącznie w przypadku transpozycji niniejszej dyrektywy. W wykazie tym figuruje jedynie sprzęt, który został zaprojektowany, opracowany i wyprodukowany konkretnie dla celów wojskowych. Wykaz ten ma jednak charakter ogólny i ma być szeroko interpretowany w miarę rozwoju techniki, polityki zamówień i wymogów wojskowych prowadzącego do opracowania nowych typów sprzętu, przykładowo na podstawie wspólnej listy sprzętu wojskowego Unii. Do celów niniejszej dyrektywy termin „sprzęt wojskowy” powinien również obejmować produkty, które - choć pierwotnie przeznaczone były do użytku cywilnego - zostają później zaadaptowane do celów wojskowych w charakterze broni, amunicji lub materiałów wojennych.*

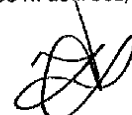
Motyw 11 preambuły do dyrektywy wskazuje, że: *W konkretnej dziedzinie sektora bezpieczeństwa niewojskowego, dyrektywa ta powinna dotyczyć zamówień, które posiadają cechy podobne do zamówień w sektorze obrony i mają charakter równie newralgiczny. Może tak być szczególnie w dziedzinach, gdzie te same misje prowadzone są przez siły wojskowe i niewojskowe lub tam, gdzie celem zamówienia jest ochrona bezpieczeństwa Unii lub państw członkowskich przed poważnymi zagrożeniami ze strony podmiotów pozamilitarnych lub pozarządowych na ich własnym terytorium lub poza nim. Może to obejmować przykładowo ochronę granic, działania policji oraz misje kryzysowe.*

Uwzględniając powyższe, w ocenie MSWiA dyrektywa obronna odnosi się wyłącznie do sprzętu wojskowego. Zastosowanie jej w odniesieniu do bezpieczeństwa niewojskowego jest możliwe tylko

⁶ Dz. U. z 2018 r. poz. 1385.

⁷ Dz. Urz. UE. L 2009 Nr 216.

⁸ Decyzja w sprawie ustalenia listy produktów (broń, amunicja i materiały wojenne), do których odnoszą się przepisy art. 223 ust. 1 lit. b) — obecnie art. 296 ust. 1 lit. b) — Traktatu (dok. 255/58). Protokół z dnia 15 kwietnia 1958 r.: dok. 368/58.



w wypadkach podobnych do sektora obrony. Motyw 11 preambuły w żadnym przypadku nie oznacza, że każdy element wyposażenia wojskowego automatycznie będzie objęty sektorem bezpieczeństwa niewojskowego. Tym samym ponownie powtórzyć należy, że pomimo faktu, iż katalog grup wyrobów wskazany w art. 6 ust. 2 ustawy *o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa* stanowi jeden wspólny katalog na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, to jednakże zakres właściwości Ministra Obrony Narodowej (cele wojskowe w rozumieniu motywu 10 preambuły dyrektywy obronnej) oraz zakres właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (sektor bezpieczeństwa niewojskowego w rozumieniu motywu 11 preambuły dyrektywy) pozostają od siebie różne.

Reasumując, MSWiA podtrzymuje dotychczasowe stanowisko odnośnie braku zasadności uwzględnienia w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji tych grup wyrobów wyszczególnionych w art. 6 ust. 2 cytowanej ustawy, które dotyczą **wyłącznie** Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie w odniesieniu do pozostałych grup wyrobów, w tym także do poszczególnych asortymentów wyrobów, w szczególności wskazywanych przez Najwyższą Izbę Kontroli „*karabinków, amunicji do broni gładkolufowej, pocisków i przewoźnych jednostek nadzoru*”, MSWiA stoi na stanowisku, że konieczne będzie podjęcie prac analitycznych w zakresie oceny możliwości, celowości i niezbędności ewentualnych zmian w tym obszarze. Ustalenie zakresu wzmiankowanych powyżej pozostałych grup wyrobów, w tym także poszczególnych asortymentów wyrobów nastąpi w oparciu o obowiązujące akty prawne określające uzbrojenie Policji, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa. Są to odpowiednio:

- 1) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 listopada 2014 r. *w sprawie uzbrojenia Policji*⁹,
- 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 maja 2014 r. *w sprawie uzbrojenia Straży Granicznej*¹⁰,
- 3) zarządzenie nr 60 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2018 r. *w sprawie norm uzbrojenia i wyposażenia specjalnego przystługującego funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa oraz sposobu przyznawania, korzystania i przechowywania uzbrojenia*¹¹.

Jeżeli przeprowadzona weryfikacja wykaże, że poszczególne elementy wyposażenia będącego uzbrojeniem, ujęte w wymienionych powyżej aktach prawnych są jednocześnie objęte zakresem art. 6 ust. 2 ustawy *o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa* i nie zostały ujęte w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 2013 r., wówczas takie grupy wyrobów, w tym także poszczególne asortymenty wyrobów zostaną wprowadzone do załącznika wskazanego rozporządzenia.

Pragnę zauważyć, że konsekwencją powyższego działania będzie konieczność opracowania dla poszczególnych wyrobów specyfikacji technicznych. MSWiA wskazuje, że nie jest w stanie nakładem sił własnych opracować takich specyfikacji technicznych, a także, że proces opracowania odpowiednich specyfikacji technicznych może być procesem długotrwałym oraz generującym dodatkowe koszty po stronie Ministerstwa.

⁹ Dz. U. z 2014 r. poz. 1738.

¹⁰ Dz. U. z 2018 r. poz. 892.

¹¹ Dz. Urz. MSWiA z 2018 r. poz. 70.

Niezależnie od powyższego informuję, że w MSWiA trwają obecnie prace analityczne dotyczące możliwości nadania Instytutowi Technologii Bezpieczeństwa „MORATEX” w Łodzi statusu państwowego instytutu badawczego. Zgodnie z projektowanymi zmianami, jednym z nowych zadań dla tak przekształconego podmiotu, byłoby „*opracowanie, weryfikacja i aktualizacja specyfikacji technicznych wyrobów stosowanych przez służby nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych*”. Wskazać jednakże należy, że zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy z 30 kwietnia 2010 r. o *instytutach badawczych*¹², wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o nadanie ITB „MORATEX” statusu państwowego instytutu badawczego wymaga uzgodnienia z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz z Ministrem Finansów.

Łukasz Łukaszewski
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
Łukasz Łukaszewski
Zd.P. Krzysztof Kozłowski
Sekretarz Stanu

¹² Dz. U. z 2018 r. poz. 736.